

Israel og EU, så gør vi ondt værre, og så skader vi faktisk kun den spinkle fredsproces, der trods alt er i gang.

Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte Enhedslistens forslag.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Tak til ordføreren. Så er det fru Tove Videbæk.

Tove Videbæk (KD):

Den associeringsaftale, som EU og Danmark har indgået med Israel, følger helt samme koncept, som gælder for EU's associeringsaftale med andre lande i Middelhavsområdet. Artikel 2 er derfor ikke specielt møntet på forholdet mellem Israel og palæstenserne. På tidspunktet for aftalens indgåelse var det spændte forhold mellem Israel og palæstenserne og Israels til tider også ganske hårdhændede behandling af palæstenserne i forbindelse med forebyggelsen af og reaktioner på terroraktioner fra palæstinensisk side, velkendte og altså ingen hindring for aftalens indgåelse og godkendelse.

Mig bekendt er der ikke i andre EU-lande foreslået suspension af aftalen med Israel under påstand om israelsk misligholdelse af aftalen, især aftalens artikel 2. Der er i hvert fald ingen andre regeringer i EU, som har taget et sådant initiativ. En afbrydelse af associeringsaftalen ville da også medføre en forværring af nøden blandt både fattige palæstenserne og fattige israelere.

Kristendemokraterne er helt enige med udenrigsministeren i, at det er afgørende for både Danmarks og EU's mulighed for at øve indflydelse på Israel, at vi opretholder de fora, vi har, for at føre en kritisk dialog med landet. Enhedslistens forslag om at ophæve associeringsaftalen med Israel mener vi er en forsimpning af en meget kompleks konflikt. Hvis dette forslag blev vedtaget, ville de dansk-israelske forbindelser lide varig skade, og Danmark ville miste den mæglerrolle, som ikke mindst den nuværende udenrigsminister på allerbedste måde har formået at give Danmark.

Det er også vanskeligt at se det fornuftige i, at Danmark som en aktiv mægler skulle gå ene-gang og derved bryde den europæiske konsensus om konflikten.

EU har jo en unik geografisk placering i forhold til Mellemøstkonflikten og har med sit særlige forhold til palæstenserne en god mulighed for at forklare dem, at selvmordsterrorer kam-pagner intet godt har bragt med sig i forhold til

sommeren 2000, hvor parterne forhandlede seriøst.

At foretage ensidige skridt mod Israel på den baggrund vil udelukkende blive opfattet som en blåstempling af terrorstrategien blandt palæstenserne, hvilket ville være et yderst uheldigt signal at sende.

Set i lyset af associeringsaftalens bestemmelser om det økonomiske samkvem mellem EU og Israel er det vores opfattelse hos Kristendemokraterne, at der ikke er grundlag for en suspension af aftalen. Det er derimod vigtigt, at Danmark og de øvrige EU-lande og EU som sådan fortsat opretholder den løbende dialog med Israel netop om bestemmelserne i artikel 2.

Situationen i Israel – det ser vi jo dagligt – er, at Israel reagerer på de talrige og voldsomme terroraktioner, som Hamas og Islamisk Jihad m.fl. siden oktober 2000 har foretaget i Israel og de besatte områder til dels for at modarbejde bestræbelserne på at finde en politisk løsning mellem Israel og det palæstinensiske selvstyre, nemlig tostatsløsningen, idet disse organisationer simpelt hen ikke anerkender Israels ret til at eksistere.

Israel udøver altså sin legitime ret til selvfor-svar mod disse organisationer, men i en række tilfælde kan vi desværre sætte spørgsmålstegn ved og også skarpt kritisere Israels til tider meget hårdhændede metoder, for vi kan med rette forvente, at Israel som et vestligt orienteret rets-samfund holder sig til metoder i terrorbekæmpelsen, som anses for legitime i henhold til internationale aftaler som omtalt i betænkningen, som Israel selv er part i.

Kl. 17.10

Når Enhedslisten kræver sanktioner mod Israel i form af suspension af handelsaftalen og ikke samtidig kræver sanktioner mod det palæstinensiske selvstyre og de arabiske nabolande, så røber Enhedslisten jo egentlig, at der ikke så meget er tale om bekymring for menneskerettighederne, som der er tale om en ren og skær anti-israelsk politik.

At indføre sanktioner mod Israel, samtidig med at Danmark og EU fortsætter med at done-re meget store beløb til det palæstinensiske selvstyre, ville vist være udtryk for ensporethed eller enøjethed.

EU og dermed også Danmark er jo også medlem af kvartetten, som mægler i konflikten. At bryde med konsensus dér ville også være helt misvisende. Det, som konflikten har allermost